

agtig for Statskassen, og at Regjeringen vilde have paadraget sig større Ansvar ved ikke at benytte den givne Bemyndigelse end ved at underskrive Contracten af 29de October f. A.

Et særligt Spørgsmaal fremkaldes ved den Afløsning af Ydelse af Staten til Kjøbenhavns Commune, som Regjeringen paa egen Haand har foretaget ved at modtage Communiens Afkald paa disse Ydelse som en Deel af Bederlaget for det overdragne Terrain.

I den for Fæstningsterrainets Afhændelse ved Forhandlingerne fastsatte Kjøbesum ere nemlig forskellige aarlige Tilskud, som hidtil ere ydede af Statskassen til Kommunen, bragte i Afdrag med deres capitaliserede Beløb. Om disses Oprindelse og Besskaffenhed har Krigsministeriet meddeelt Udvalget de Oplysninger, som findes aftrykte i Bilag 6; og af den ovenfor gjengivne Skrivelse af 12te Octbr. f. A. fra Krigsministeriet til Commissionen sees, at Regjeringen har deelt dem i to Classer, af hvilke den større, omfattende 8 Ydelse til et samlet Beløb af 33,652 Rd., ere blevne ansete for saa bindende, at de ere blevne capitaliserede „paa sædvanlig Maade“, til deres 20dobbelte Beløb, medens den mindre Deel, omfattende 3 Ydelse til et Beløb af 12,177 Rd., ere blevne capitaliserede til deres 10dobbelte Beløb.

Et Mindretal af Udvalget (Madsen og Tauber) er af den Mening, at disse Ydelse ikke vare af den Natur, at de paahvilede Staten som vedvarende Forpligtelser, at derfor den lovgivende Magt kunde høre dem uden Communiens Samtykke, og at der derfor, selv om et Bederlag for dem bevilgedes, aldrig kunde blive Tale om et Bederlag, som blot nærmede sig til det nu tilstaaede. Dette Mindretal gjør følgende Betragtning gjældende: Spørgsmaalet om, hvorvidt Ydelseerne eguede sig til at bringes i Liquidation, maa heroe paa, hvorvidt de kunne erkjendes at paa-

hvile Staten med en juridisk eller moralsk Forpligtelse. Det Sidste maatte under alle Omstændigheder beroe paa et Skjøn af den lovgivende Magt, og Mindretallet skal i det Følgende leilighedsviis søge at yde Bidrag til Skjønnets derover, men skal i det Væsentlige holde sig til Undersøgelsen af, om Ydelseerne kunde erkjendes at paahvile Staten med en juridisk Forpligtelse. Dette kunde efter Mindretallets Mening kun erkjendes, forsaavidt de havde en contractmæssig Charakter, saaledes at de vare givne i Betaling for Goder eller Værdier, der tilhørte Kjøbenhavn som Eiendom. Men dette er, saavidt der kan sees af de under Bilag 6 meddeelte Oplysninger, ikke Tilfældet med nogen eneste af de paagjældende Ydelse. De ere alle opstaaede ved en Sammenblanding af Statsøiemed og communale Diemed, idet Staten til forskellige Tider har paataget sig at yde Bidrag under forskellige Form til Diemed, som dengang tildeels stode under en mere umiddelbar Paavirkning af Regjeringsmyndigheder, men som i Virkeligheden aldrig have været Statsøiemed i strengere Forstand, og som nu ikke længere anerkjendes derfor, hvorfor de nu fuldstændig ere henlagte under Communiens Styrelse. Med Hensyn til Oprindelsen hidrørte den betydeligste af disse Ydelse, nemlig Classelotterafgiften til Fattigvæsenet og Dpfostningshuset, fra en Art Bevilling, nemlig et Tilagn om at drive et Lotteri; andre af Ydelseerne hidrørte fra Overdragelse af Statsafgifter til Kommunen, saaledes Kortstemplingsafgiften og de $\frac{2}{3}$ af Havne-, Accise- og Kastepenge samt Godtgjørelsen for Acciselasstepenge og Vinterhavnepenge, sandsynligviis ogsaa Godtgjørelserne for Consumtion og Accise; Assistentshuusafgiften var et Bidrag, som Søværnshuset (d. e. Staten) da det oprettede Assistentshuset, „forenede sig med Fattigvæsenet“ om at udrede i Stedet for en Afgift, der tidligere var svaret til Kommunen af Private; Theaterafgiften var traadt istedetfor to Beneficestøtninger, som det egl. Theater tidligere gav til Indtægt for Fattigvæsenet; endelig hidrørte Land- og Søetatens Bidrag til Fattigvæsenet fra de særlige militaire Fattigvæsenes Inddragelse under Com-